

Josephina Østeril Nitter Sørensens studentertale

Taler

Josephina Østeril Nitter
Sørensen
Studentertaler

Dato

28. juni 2024

Sted

Carl Nielsen Salen, Odense
Koncerthus, Claus Bergs Gade
9, 5000 Odense

Omstændigheder

Talen er holdt ved Odense Katedralskoles translokation for årets studenter.

Kære medstudenter,

Først og fremmest vil jeg gerne sige stort tillykke med jeres flotte studenterhuer. Nu er det slut med lektier, afleveringer og ikke mindst med at tjekke Lectio febrilsk om morgenen i håbet om, at ens morgenmodul er blevet lavet til arbejde selv. For nu er det endelig blevet vores tur til at blive studenter.

Jeg kan huske da jeg startede i gymnasiet, at lærerne sagde, at gymnasiet er mere end bare det at gå skole. De sagde at gymnasiet er en dannelsesrejse. Mit 16-årige jeg studsede lidt over det, men tænkte at det nok bare var noget de skal sige fordi det lyder godt.

Men nu når jeg står her på den anden side, hvor min gymnasietid er lakket mod enden, vil jeg faktisk give dem ret. Gymnasiet er nemlig en dannelsesrejse mod at blive et dannet ungt menneske, som er klar til at takle livets videre udfordringer. Men hvad er dannelse egentlig? Ifølge Ordnet.dk lyder definitionen af dannelse således: ”alment kendskab til især kulturelle områder som fx kunst, sprog, litteratur, musik og historie, forbundet med en fremskreden åndelig udvikling og en kultiveret optræden og levevis .”

I løbet af vores tid på Katedralskolen har vi ikke mindst fået udvidet vores faglige horisont, men er også blevet klogere på os selv og på vores medmennesker.

Vi er blevet mere oplyste om verden omkring os. Vi er blevet klogere på nogle af de muligheder som verden har at byde på. Vi har fået en bred faglig indsigt. I løbet af en skoleuge har man fx i det ene modul kigget på skulpturer fra før

1800-tallet i billedkunst, været på ekskursion og kigget på hvordan istidslandskabet i Svanninge Bakker er dannet i naturgeografi (det foregik i øvrigt i regn og en strid sidevind) eller lært om Det Moderne Gennembrud i dansk.

Og selv hvis man måske ikke lige helt kan huske hvordan man differentierer en funktion i matematik, hvad kompleks interdependens er i samfundsfag, eller hvordan man bøjer et AR- verbum på spansk, så har vi ikke mindst også udviklet os menneskeligt.

Jeg kom selv lidt ind fra sidelinjen da jeg helt alene flyttede til Danmark for at starte i 2.g på skolen. Nervøs. Spændt. Men også forhåbningsfuld og nysgerrig var jeg, da jeg første gang satte mine fødder på vores smukke, gamle skole. Lille sidenote, så var det faktisk D-fløjens sildebensparket-gulv, som jeg i første omgang forelskede mig i ved skolen. Sidenhen har jeg dog også erfaret, at de mennesker der har sin daglige gang på skolen, er mindst lige så fantastiske som de smukke rammer vi færdes i til dagligt. Derfor vil jeg gerne rette en stor tak til hele skolens personale. Ikke mindst til lærerne som gør en kæmpe indsats for os elever, med deres store faglighed og ikke mindst også deres uvurderlige medmenneskelighed. I har i hvert fald inspireret mig. Så er der også kontoret der altid sørger for at alt kører som det skal - som for eksempel at godskrive vores fravær. Studievejlederne som har hjulpet os på rette vej, hvis vi har været ude på et sidespor. Og pedellerne som vedligeholder skolen og sørger for at vi hvert år kan fejre at skolen fylder år, dog uden at skolen udviser nogen tegn på aldring. På vegne af alle os elever, skal der derfor lyde en KÆMPE tak til hele skolens personale, for vi ville ikke stå her uden jer.

Den varme venlighed jeg blev mødt af da jeg startede, helt ny på skolen, uden at kende et øje, indkapsler på mange måder skolens ånd. En forfriskende åbenhed og mangfoldighed der giver håb for fremtiden i en tidsalder der er præget af kaos og uroligheder. Det må vi huske på når tingene bliver lidt svært. For det er svært at skulle videre i systemet. Vi står overfor uendelige valgmuligheder, og med uendelige valgmuligheder, kommer der også et uendeligt ansvar. Det kan være et stort pres, særligt når man bliver mødt af livets nedture eller hele tiden bliver mødt af sin tilsyneladende utilstrækkelighed. Men som Søren Kierkegaard engang sagde: ”Når man bliver ved med at gå, så går det nok”.

Det er ikke altid nemt at skulle finde sin egen vej og tingene går sjældent fra a til b, ofte skal man hele alfabetet igennem før man finder det rigtige. Men

ligegyldigt hvilket tal der står i midten af huen, om man har fået 02, 10 eller 12, så handler det i sidste ende ikke om karakteren, men populært sagt om den karakter vi har opbygget undervejs. Jeg tror også jer forældre kan give mig ret i at jeres barn ikke er den samme, som den i afleverede på skolen for 2, 3 eller 4 år siden.

Og katten har i den grad bidraget til, at vi nu står her med vores eksamensbeviser, som dannede unge mennesker. For når vi nu engang har festet og fejret flere års hårdt arbejde, skal vi nemlig som nybagte studenter, videre ud i verden. Vi skal ud og smage på livet. Smage på friheden. Afprøve nogle grænser. Slå os i processen, og rejse os op igen.

Tak.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/josephina-osteril-nitter-sorensens-studentertale>